

De liefde voor koeien van het gezin Buyens in Gierle maakt het bedrijf tot een echte familieonderneming. Fokkerij en prijskampen zijn de rode draad in hun verhaal met daarin op de achtergrond geen bedrijfsvergroting maar juist de verfijning van de huidige middelen.

Voor het meedoen aan prijskampen zijn mijn dochters de grote kracht', vertelt Jozef Buyens (50) uit Gierle. Samen met zijn vrouw Gerda (50) melkt hij gemiddeld 55 roodbonte koeien. Het bedrijf in de Antwerpse streek valt op vanwege zijn roodgekleurde veestapel en door hun voorbrengsters. Eind juli tijdens de prijskamp in Geel brachten Heidi (24), Kristel (23), Dorien (20) en Griet (17) de dieren van het bedrijf in de ring. De getoonde bedrijfspgroep was goed voor een tweede plaats. De familie is tevreden over het resultaat, waarbij het reservekampioenschap bij de jonge koeien van Nelly

11 de boventoon voert. Deze Jeromdochter won eveneens de prijs voor de beste uier, het onderdeel waar Buyens haar tevens het meest om roemt. Enthousiast beschrijft de veehouder Nelly: 'Ze is ingeschreven met 86 punten. Nelly heeft een mooie uier met korte spenen. Ze bezit voldoende hoogtemaat en goed beenwerk.' Uier en beenwerk, dat zijn voor Buyens de selectiecriteria voor zijn stiergebruik. Voor de inzet van Jerom speelde de melkvererving een grote rol. In de wei naast het huis lopen twee drachtige Jerompinken, resultaten van het vele gebruik van deze stier hier op het bedrijf. 'Als kalf spreken

Staannd v.l.n.r.: Griet en Jozef. Zittend v.l.n.r.: Gerda, Dorien en Kristel Buyens: 'In Utrecht waren we erg onder de indruk van de Tacodochters'

Nena 8 (v. Jubilant)
Prod.: 3,01 320 8568 3,72 3,16 LW 113

Familie van fokker ijlietfhebbbers

Jozef Buyens: 'De vaarzen h oeven hier geen snelle start te maken'

ze al aan, en als ze aan de melk komen, produceren ze goed met voldoende eiwit', stelt Buyens. De twee pinken zijn in het gezelschap van een Faberdochter die eveneens dit najaar moet afkalven. 'Dat is de eerste Faber op ons bedrijf. Ik heb de stier redelijk veel gebruikt en deze pink bevalt me in ieder geval erg goed.' Terwijl Buyens zijn veestapel langsloopt, vertelt de veehouder over de dochtergroepen die hij graag ziet alvorens een stier te gebruiken. 'In Utrecht was ik erg onder de indruk van de Tacodochters, een uniforme groep met vooral veel inhoud. Dat zijn voor mij aansprekende koeien. Zo'n stier geef ik graag een kans op mijn bedrijf.'

Tweede kans voor vaarzen

In de oude aanbindstal staat Nena 8 gewassen en geschoren, als voor een keuring, klaar om getoond te worden. Nena is

Reservekampioene in Geel:
Nelly 11 (v. Jerom)
Prod.: 119 3196 4,31 3,27 LW 88 I.I.

een Jubilantnaaat die veel aandacht van de familie geniet. 'Als drachtige pink haalde ze op de gewestelijke prijskamp het kampioenschap binnen', herinnert Buyens zich. 'Inmiddels heeft ze vier keer gekalvd, maar ze komt naar mijn idee nog steeds jeugdig over. Ze heeft zo'n mooie middenhand. In Geel behaalde ze de tweede plaats in haar reeks.'

In productie is Nena 8 zeker niet de minste van het koppel. Ze begon haar tweede lijst op een leeftijd van drie jaar en één maand. Na 320 dagen stopte de teller voor die lactatie op 8568 kg melk met 3,72% vet en 3,16% eiwit.

De gemiddelde bedrijfsproductie ligt op 7011 kg melk met 4,21% vet en 3,31% eiwit in 305 dagen. 'Het eiwitgehalte probeer ik door de juiste stierkeuze wel te verhogen, al gaat dat met een stier als Jerom natuurlijk niet op.' In het afkalfpatroon schippert Buyens tussen zo veel mogelijk afkalvingen in het najaar vanwege de beter betaalde wintermelk en het doel om de vaarzen op twee jaar en twee maanden

te laten kalven. 'De vaarzen hoeven hier geen snelle start te maken. Wanneer ze beginnen met meer dan dertig liter, dan is na de tweede kalving vaak weinig meer over van de uier.' Tijdens de eerste lactatie vindt geen strenge selectie op de dieren plaats, voor de vaarzen is er meestal een tweede kans.'

Stalaanpassingen

Een topproductie verlangt Buyens niet van zijn veestapel. Belangrijker vindt hij het dat de koeien zich op een eenvoudig rantsoen goed kunnen redden. In de zomer krijgen ze naast het weidegras nog ruim twintig kilogram maïs bijgevoerd. 'Als ik de koeien in de zomer hetzelfde rantsoen zou voeren als in de winter dan was de productie veel hoger, maar ik kan ze niet het hele jaar op stal houden. De stal is veel te laag, waardoor de koeien in de zomer de warmte niet kwijt kunnen. Ach, eigenlijk zie ik ze ook gewoon graag buiten lopen.' Het winterrantsoen waarover de veehouder spreekt, bestaat uit kuilgras, maïs en

perspulp. De toevoeging van eiwitkernbrok aan het voerhek moet het rantsoen in balans brengen. In de ligboxenstal, die gebouwd werd begin jaren zeventig, wijst Buyens op het verhoogde voerhek, een maatregel waardoor de veestapel met zijn toenemende hoogtemaat voldoende ruimte krijgt tijdens het vreten. Het is niet de enige aanpassing die de familie doorvoerde in de verouderde stal. In 1995 werd een nieuwe melkput, een 2x6-visgraat, geplaatst. De vrijgekomen ruimte van de oude put werd benut voor ligboxen en de krachtvoerautomaten. 'En kijk eens naar de roosters', zegt Buyens. 'Vorig jaar hebben we die op laten ruwen, dat was echt een verbetering. De koeien lopen beter, omdat ze meer grip hebben en ze laten de bronst nu veel beter zien.'

Voor Buyens lijkt het naar de toekomst toe vooral te gaan om het verbeteren van de huidige productiemiddelen en niet zozeer om uitbreiding. De 42 hectaren grond liggen verspreid in de omgeving. Om het bedrijf is voldoende grasland voor beweiding. Onder andere de burgerwoningen om het bedrijf maken dat groter groeien op deze plek onmogelijk is. En wie van de dochters gaat het bedrijf voortzetten? 'Dat moeten ze onderling uitmaken.'

Christel van Raay

